

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja

Egész évre . . . . . 8 korona
Fél évre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona

Tanulóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1 szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petisior térfogata . . . . . 12 fillér.
Bélyegdí, minden beiktatás után . . . . . 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

A Jókai-jubileum és a magyar középosztály.*)

Fél éve csak, hogy az ország készülődik és alig egy hónapja, hogy a Jókai megünneplésére alakult rendező bizottság felhívásait szétküldte, de az akeió, a mely immár az egész nemzetet áthatotta és a mely a legszebb eredménnyel kecsegtet, általános és biztató lett. Mint tudva van, a nagybizottság úgy kontemplálta a Jókai-ünnepet, hogy külsőségekre minél kevesebb súlyt fektet, ellenben maradandó erkölcsi becsüvé akarta tenni azt a napot, a melyen egy egész ország a hódolat és a tisztelet érzetével legnagyobb élő költője előtt meghajol. Jókai összes műveiből nemzeti díszkiadást fog közrebocsátani és a beérkező előfizetésekből százezer forint honorariumot a nemzet tiszteletdíjképpen átnyújt a jubiléumnak.

Természetesen, a mikor ilyen tekintélyes összegről van szó és a jubiléus mű olyan kiadásáról, a mely igazán díszére válik úgy a költőnek, mint az őt megünneplő nemzetnek, a gyűjtőket kibocsájva, a bizottság első sorban Magyarország tehetősebb osztályára volt tekintettel; azokra, a kik áldozatot hozhatnak, mert áldozniuk kötelesség azokra, a kik sokszor hangoztatott lelkesedésüket tettekben is beváltani képesek. De az ünnep nem volna oly lélekemelő, sőt talán maga Jókai sem látná abban a hódolatban, a melyvel kiváltságosak járulnak eléje a nemzet hódolatát, ha nem találná azok nevei között, a kik a jubiléus kiadásra előfizettek, egész Magyarországot: minden osztályból, minden társadalmi rétegeből, minden árnyalatából. Azért is a bizottság, mely most némileg tájékozva van a mozgalomról és a jubiléus ünnep résztvevőiről, módot akar nyújtani arra, hogy a jubileumnak ezt a kérdését megoldva, a mozgalomba beleszállhasson az egész művelt társadalmat. A nemzeti díszkiadásra beérkezett előfizetők nevei között ott találjuk az előkelő világot, a vagyont,

*) E cikk közlésére, mely a Jókai-jubileum rendező bizottság egyik kiváló tagjának tollából eredt, a bizottmány részéről kértünk fel. Szerk.

T Á R C Z A.

Magyar büszkeség.

Ott ül most is azon a kis padon a fűzek alatt, hol anyai boldog órát töltött. Most is úgy mosolyog még, mint mikor vele beszélt . . . most is hiszi még, hogy lehet az övé . . .

A távoli fűzéből a bucsuzó „Isten áldjon“ hangzik s azt is elkapja az esti szellő s viszi tovább, tovább . . .

*

Ki ne tudná a dalt a szép tót leányról, ki ne ismerné Bozsennakán azt a szomorú végét . . . ?

Atyja fa usztatással foglalkozott s annak jövedelméből tartotta fel a családot. Most is oda járt . . . várják. Bozsenna itthon vezeti a kis gazdaságot s gondozza apróbb anyátlan testvéreit.

Nemrég került a közeli faluba egy jómódu gazda ember. Vett gazdaságot, földet s idővel hat pár ökör járt ki az udvarából. Büszke is volt rá! Hát még a fiára?! Azután hogy ő nemes ember; a nagy Hunyadi alatt harcoltak az ősei . . . ! A fiára igaz is, hogy büszke lehetett. Derék legény volt, szerette a munkát, duhajkodásban soha sem vett részt, de az Isten házat annál szorgalmasabban látogatta . . . S azt a szegény leányt mégis meg tudta látni . . . meg tudta szeretni . . .

Járt is a falu szájának, Erzsók asszonynak a szája Kaszás uram portáján:

— Ugyan, hogy engedheti már édes szomszéd uram, hogy azzal a jött-ment leánnyal tegye össze magát Józsi, hiszen kap ő derekabbat is, szebbet is, gazdagot is. Teszem azt a Julis neném lánya, vagy a Boris komám-asszony Böskeje . . . meg az én Erzsikém se kutya ám! Ugy megnézte a multkor is a tekintetes ur a városból, hogy szegény kis lány majd hogy a föld alá bujt . . .

— Jól van no szomszéd assz . . .

— De bizony én nem engedném édes szomszéd uram! Nem én, hogy a kigyelmed nemesi családjába olyan haszontalan fatutajos tót lány kerüljön. Hiszen Erzsike . . .

S Kaszás uramnak ezt végig kellett hallgatni min-

a rangot, de nem találjuk ott a magyar középosztályt, vagyis azokat, a kik szívük minden rajongásával csüggnek Jókain, és most, mintha ki lennének zárva a részvétel lehetőségétől, mintha szerényen vissza kellene huzódnok, a mikor a tiszta lelkesedés és az önzetlen rajongás nem elegendő . . .

Néhány nappal ezelőtt a végrehajtó bizottság újabb felhívásokat küldött szerzte az országban. Bizonyára olvasóink között is vannak sokan, a kik e felszólítást megkapták és így nem lesz előttük ismeretlen az a propositio, a melyvel a bizottság szerencsésen megoldottnak véli e kérdést. A nemzeti kiadás előfizetési ára tudvalevőleg 200 forint; most azonban, hogy a kiadás és a nemzeti tiszteletdíj megteremtésére szükséges 200.000 forintot fele részben az intézők biztosítottak tudják, lehetővé teszik, hogy évi 50 frtos részletekben a magyar középosztály a díszkiadást megszerezhesse. Méltányolni tudjuk ezt a megkönnyítést, a melyvel a végrehajtó bizottság csak imponzánsabbá fogja tenni a jubileumot. Meg vagyunk győződve arról, hogy a magyar társadalmat át van hatva a költő megünneplésének eszméjétől, és most, hogy a pénzügyi része is megközelíthetőbb, nagyobb számban fogjuk az előfizetők névsorában középosztályunkat képviselve látni. 50 forint egy évben nem oly nagy összeg, hogy az könnyen megtagarítható ne volna. Hány és hány alkalom kínálkozik arra, hogy jövedelmünkben tölre tehesünk néhány esztendőn keresztül 50 forintot, ha tudjuk, hogy ezzel nagy nemzeti ügyet szolgálunk és egy oly korszakalkotó mű birtokába jutunk, a mely páratlanul áll az egész világirodalomban, és a melynek benső benső értéke megfizethetetlen. Szemére vetik a magyar társadalomnak, hogy az irodalmat nem pártolja, ezt a szemrehányást sok tekintetben meg is érdemeljük; de jóvá kell tennünk hibánkat és most, hogy egyszer igazán alkalom kínálkozik az irodalom pártolását nemzeti cselekedettel

den nap; mert Erzsók néni mindég új dologgal állított be. Most ott van a révnél Józsi; most pántlikát vitt neki, most ez . . . majd amaz . . . ; szóval volt ok a maga „szemérmes Erzsókját“ dicsérni

A legény pedig most is ott van, most is ott néz azokba a tengerkék szemekbe . . . Nem szólnak semmit, csak „kézbe kéz, szembe szem“ . . . s néha egy sóhaj, talán a jövőért. Megkondul a falu harangja is, int az esti szóra . . . A legény felkél: eszébe jut a boldogtalanság okozója s a most már gyermekéhez szivtelen apa s az a szegény szerető leány.

Csöndesen vonulnak lomha felhők a hold előtt . . . Gyászkoronák, gyászlobogók az ezüstszinű sugár tengerben. Az esti szellő rezgetteti a lombokat: távolban s közelben a fülemülék esti dala hallatszik s a falu harangja néha-néha bele szól bim . . . bam, bim . . . bam . . .

— Ne menj még Józsi, ne menj. Hisz most kevésszer jössz a falu szája meg apád miatt, tudom . . . Kimarnak innen engem, mert a legszebb legény a szegény Borzennakát szereti . . . Ne menj. Beszéljessünk, vagy . . . menjünk el innen messze . . . ; de nem. Nem lehet szegény öreg apámát s kis testvéreimet itt hagynom; de úgy se leszünk mi egymásé tudom, nem lehetünk talán soha . . . soha . . .

— Ne keseríts már jobban el . . . Szeretlek úgy, mint senkit e világon, dolgoznék érted, ha el mennék innen . . . Hej! csak ott ne volna az a . . . De megyek most s megbeszéltem apámmal s holnap Erzsók néniének fogom be a száját, hogy nekem az ő pártában maradt leányát tudom nem kínálja többet . . .

S a hold fel-felesillan a felhők között. Megrezgetteti sugarait a haragtól dult arczon . . . s ott a könyvtől ázó szemeken . . . Azután sötétedik lassan, esendesen; a fülemülék is aluszna, a falu harangja sem szól, csak a víz csacsog vigan s fodros hullámaival megmosogatja a fűzek lehajló ágait . . . azután siet tovább . . . tovább . . .

— Megyek Bozsenna. Beszélek apámmal. Holnap vagy megyünk innen messze; vagy egymásé leszünk . . . Isten áldjon . . . Dolgozni fogok apáért is . . . Isten áldjon, jó éjszakát . . . !

S a szellő is susogja jó éjszakát, jó éjszakát . . .

összekapcsolni, sietve álljunk az elsők közé és bizonyítsuk be, hogy a magyar középosztály, a mikor egy érdemes munkáról van szó, nem marad a pusztá lelkesedésnél és legnagyobb költőjeért áldozni is képes.

Hisszük, hogy siker fogja koronázni a Jókai jubileumát rendező bizottság vállalkozását, hiszszük, hogy nem hiába fordul a magyar középosztályhoz új felhívásaival és hogy most már kötelességének fogja ismerni minden magyar ember, ha csak anyagi viszonyai megengedik, vagy csak lehetővé is teszik — a jubileumban a munka előfizetésével részt venni. A fényes eredmény, dicsősége lesz az egész országnak, a minthogy a sikertelen vállalkozás örökös szégyenfolt maradna a nemzet becsületén.

Rég elsimult az a küzdelem, mely évek hosszú során át folyt ebben az országban is a tehetősebbek és a középosztály között. Az egyik győzte a tőkével, a másik a cselekedetekké be nem váltható lelkesedésével. Ma már ugyszólván a középosztály diadalával végződött ez a harc, mert nem ez az első alkalom, hogy a középosztály versenyre szállt az előkelő világgal és e versenyben a győztes ő volt. Most is módjában van kiragadni a diadal zászlaját azoktól, a kik némi büszkeséggel lobogtatják és áldozatkészségüket fényesen bebizonyították. Mindössze három hét választ el a jubileum napjától és ez alatt a középosztálynak szinte feladatává van téve, hogy ép oly összeggel járuljon a költő tiszteletdíjához és a nemzeti díszkiadás létrejöttéhez, mint az arisztocracia és a tehetősebb társadalmi osztály együtt véve. Ezer előfizetőre van szükség és ebből ötszáz már beérkezett, a hátralevő ötszázat a bizottság az új felhívás eredményétől várja. Reményében, azt hisszük, nem fog csalatkozni. Mulhatlanul szükség van arra, hogy ez az 500 is beérkezék, mert nélküle teljesen sikertelen volna a jubileum, de a mikor a művelt magyar középosztályon mulik, hogy az ünnep létre jöhessen, nem hangza-

A lombok is intenek jó éjszakát. Csak a víz eszegegi vigan jó éjszakát.

Bozsenna még mindig reményli, hogy övé lehet s most is azért fohászodik . . . azért könyörg . . .

. . . Az öreg Kaszás áll meg előtte, mogorván közönti a leányt:

— Itt volt ugy-e Józsi? S te azt hiszed, hogy egy Kaszás fogja túrni, hogy a fia egy semmibe bol nduljon. Te! a kinek az ősei a nagy Hunyadi alatt harcoltak, az vegen el egy tót leányt, egy szegénységet . . . Külömben soha sem egyezem bele, hogy elvegyen s ti innen ki fogtok takarodni apáddal együtt, mert a házat megvettem a falutól mindenestül! Érted? kitakarodtok, ha Józsi meg nem mondod, hogy csak egy . . .

— Jól van . . . no . . . inkább én! Megmondom, csak szegény öreg apámat s kis testvéreimet hagyja meg itt holtáig; azután majd csak elmegyünk, de szegény apám tán éhen halna máshol . . . Megmondom, hogy csak ámitottam . . . Józsit . . . hogy nem . . . sze . . .

De már a szív nem elég erős az akarathoz; az ajk mozog, de hangot nem ad s oda rogy a harmatos fűre, a nedves földre. A szellő leszáll az ájulthoz s felcsokolja hideg ajkaival s azután elmegy tovább . . . tovább . . . A falevelek is integetnek, tovább, tovább . . . s a víz folyik vigan, esacsogva, eseeveve a fűzekkel; mik azt susogják neki: tovább . . . tovább . . .

*

Az öreg Sztupko két legénnyel esolnakban jön egy közeli hajóállomásra a folyón. Ott van még az életerő az öreg szemében, de meglátszik már testén a fáradtság. Jó vásár, volt vigak, még dudolnak is valamit hozzá . . .

Egyszerre valami ütődik a esolnakhoz s felmerül a vízből egy halvány arc, egy félig nyilt ajku menyasszony, haja körülfontva vízi növényekkel . . .

Az öregben meghül a vér s oda esik a kedves halott mellé a folyóba; az meg viszi őket tovább . . . tovább . . .

Megszólal a szellőben a falu harangja bim . . . bam . . . s az is viszi tovább . . . tovább . . .

Két temetés van a faluban, mindenki szomorú, a harang is olyan szépen szól bim, bam . . . bim . . . bam . . . bim . . . bam . . .

Bodor Dezső.

nak el ezek a szavak a pusztában és akad Magyarországon 500 ember, a ki a költő összes műveit: egész könyvtárát a képzelet és a gondolkodás legszebb remekeinek megszerzi.

Felhívjuk tehát mi is olvasóink figyelmét újra erre a nemzeti ügyre, a melyet biztosítottunk tudunk már akkor is, ha keresztüviteléhez csak az akarat van meg.

Sorakozzék a művelt magyar társadalom önfelirészesen és nem minden büszkeség nélkül azok mellé, kik már eddig is bebizonyították, hogy a költőt áldozatok árán is tisztelik és jelentkezzenek minél többen a részvételre.

Még csak azt kérjük a bizottság nevében, hogy a kibocsájtott gyűjtőleveket azok, a kiknek kezébe érkezett minél gyorsabban származtassák vissza, hogy a jubileum fényéről, a gyűjtés eredményéről képet alkothassanak maguknak a mozgalom megindító és intézői. — Rövid az idő, sietnünk kell, mert országos nemzeti ünnepről van szó.

Négyszáz népiskola

A millenium megünneplésének módozatára nézve meglehetősen tájékozatlanság uralkodott az országban. Ismeretesebbek voltak ugyan azok a mozgalmak, melyeket egyes társadalmi csoportok ez irányban megindítottak, azonban a kormányának a nemzeti ünnep megtartásának tervezetével szemben elfoglalt álláspontja csak a legutóbb jutott a nagyközönség tudomására. Hosszu, kínos várakozás után ugyanis Wekerle miniszterelnök a képviselőház elé terjesztette a milleniumi ünnep tervezetét. Ezen program mellé a nemzethez, mely ünnepléni készül s hű kifejezője a kormány komoly és hazafias törekvéseinek.

A jövőtől megnyugvást érzete, melyet ezen tervezet kétségkívül országserzte keltett, bennünk is ugyanazt a benyomást okozta s ennek az általánosan viszhangra kelt hazafias örömmel párosult lelkesedésnek kifejezést adva, készséggel s elismerőleg emelünk kalapot a kormánynak ezen legfőbb nemzeti érzülettel áthatott hazafias számdékaik előtt.

A programnak bizonyára a legkimagaslóbb s ma radandóságát tekintve, valóban monumentális alkotása leendő a javaslat, mely négyszáz állami iskolának a milleniumi kiállításig leendő felállítását célozza.

Négyszáz állami iskolának a felállítása már magában véve is oly nagy s a jövőre messze kiható alkotás, mely hivatva lesz ezen nemzeti ünnep történelmi jelentőségét és fényét emelni.

Nem kevesebbről, mint legalább is 1 millió hatszáz ezer forintnyi egyszersmindenkorra szóló befektetésről van itt a szó, melyhez ha még hozzágondoljuk a közzétartási költségvetés évenkénti hozzávetőleges számítás mellett 160 ezer forintot tevő állandó megterhelhetőségét, egy oly nagy mérvű anyagi áldozattal járó országra szóló alkotással állunk szemben, mely hatalmas lökést fog adni az amugy is szép fejlődésnek indult népoktatásügynek. Hogy azonban ezen tervbe vett nagy alkotás a közvélemény által melegen ohajtott nemzetiségi viszonyok rendezésére számottevő befolyást gyakorolhasson, mulhatatlanul megkívántatik, hogy az intéző körök ez irányú tevékenységükben kiesényes személyi tekintetektől ment tiszta hazafias törekvés vezérelje.

A tervezett áll. iskolák ennélfogva oly pontokon állítandók fel, hol ilyenekre szükség van, hol a magyar állameszme diadala egyuttal egy egész vidék népességének a magyarsággal való közeli egybeolvadását is maga után vonja.

Ily. egyes vidékek társadalmára kiható góczpontok kiválasztása s megerősítése fog tulajdonképen ezen hazafias szándék kivételének történelmi jelentőségét kölcsönözni. Ezt, ha figyelmen kívül hagyják az illetékes ténnyezők, közönséges vállalattá alacsonyodik le ezen különben a közvélemény melegen érdeklődésével kísért nagy tanügyi produkció.

Megyéink népoktatásügyi állapota a fejlődési viszonyok mai stádiumában kielégítőnek, sőt bizonyos tekintetben kedvezőnek is jelezhető. Így a kisdudóvás intézménye kevés megyében indult meg oly szép fejlődésnek mint megyénk területén.

A kisdudóvási törvényből folyó intézkedések nálunk a közel jövőben teljes befejezést nyernek. Már pedig a kisdudóvások igazi melegágyai azon törekvéseknek, melyek a magyarosodás terjedését hivatják elősegíteni. Ezek azonban nem annak akarunk kifejezést adni, hogy tekintve, miszerint nálunk a tanügy meglehetősen időben indult fejlődésnek, már most lépünk le a cselekvés teréről, ellenkezőleg, ezzel csak fokozni akarjuk azt az érdeklődést, mely megyénk művelti intelligenciájában oly élénken nyilvánul. Akad itt is elég tenni való. Van megyénkben több oly iskola, mely a nemzeti állameszme szempontjából sok kívánni valót hagy fen. Ezen iskolák államosítása azért égető szükségét képez. Vannak továbbá oly népiskoláink, habár csekély számmal is, melyekben a magyarosodás ügye vesélyeztetve nincs ugyan, de a mostoha anyagi viszonyok nyomása, működési körülmények nagyon is szűk korlátok közé szorítja; ennek eredménye azután az is, hogy ezen iskolák értelmi niveauja nagyon alacsony fokan áll. Ezen iskolák nem képesített tanítóknak van bízva a szóban forgó iskolákban az oktatás, kiknek többnyire csak mellékfoglalkozása a tanítás, egyébként pedig a tanítástól egészen elütő működéssel igyekeznek existenciájukat egy a hogy betölteni.

Ily iskoláknak, ha nem is teljes átvétele, de legalább segélyezése nagyon kívánatos lenne. Különben az ezen iskolák iránt támadt aggályok a mult évben alkotott tanítói fizetések szabályozásáról szóló törvény végrehajtásával el lesznek orszolva. A fokozatosan keresztül vitt állami segélyezés ugyanis a nem képesített tanítók számát nemesek csökkenteni, de végleg törölni fogják.

Hogy a tervezett négyszáz állami iskolának mily perzentje fog esni megyénk területére, az ez idő szerint még nem tudható. Erősen hiszünk azonban, hogy a tanügyi kormány számot vetve ezuttal a nemzetiségek által lakott területeken felszínre kerülő nemzetellenes áram-

lat bekövetkezhető esélyeivel, gondoskodó figyelmét meggyéink felé irányítani el nem mulasztja.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Jánossy Gyula.

Megyebizottsági közgyűlés.

(1893. december 14.)

Gömörmegye rendes téli közgyűlését f. hó 14-én. — lapunk megjelenésének napján — tartotta meg, mi-nélfogva lapunk jelen száma, — hogy legalább a közgyűlés érdekesebb mozzanatairól adhassunk minél gyorsabban hírt, — nehány órával a rendesnél későbbben jut lapunk t. olvasóinak kezeihez. A több rendbeli — előre látott — választások a megyebizottsági tagokat rendkívül nagy számban esábitotta össze, úgy, hogy midőn a főispán a közgyűlést reggeli tíz órakor megnyitotta, a tanácskozási nagy terem zsufolóság megtelt a megyebizottság virilis és választott tagjaival, a karzatot pedig előkelő hölgyesoprtok szállították meg.

A közgyűlés hivatott tagjai között tudósítónk a következőket látta: Bornemisza László alispán és a központi tisztikar tagjain kívül Máriássy Barna, Tomory Géza, Kubinyi Andor, Porubszky Imre, Kuná Aurél, Máriássy Gyula szolgabírákat, továbbá Farkas Abrahám, Hevessy Benedek, Bornemisza István, Hanvay Zoltán, Szentiványi Árpád, Fáy Barnabás, Tornallya Árpád, Hevessy Bertalan, Kubinyi Aladár, Török János, Baksay István, Szabó György, Hámos Árpád, Hámos Zoltán, Hámos Aladár, Össkö Lajos, Ruthényi Béla, Fáy László, Putnoky Móricz, Diószeghy Zsiga, Marton János, Knöpfler Károly, Liftner István, Stefañesok Károly, Bazilidesz Gusztáv, Bazilidesz János, Mihalik Dezső, Perjessy László, Flasko György, Tomesányi József, Fekete Nándor, Farkas Gyula, Farkas Zoltán, Kubinyi Géza stb. megyebizottsági tagokat.

Az elnök Hámos László főispán üdvözlővén a megyei közgyűlést, azt megnyitottak jelenti ki s a napi rendre tüztől tisztviselő választások megejtését hozza javaslatba, mire

Hevessy Benedek felszólalván kijelenti, hogy a pályázatok kifizetése és a tisztviselő választások elrendelése körül követett eljárást ezuttal szabályszerűnek nem tarthatja, s annál valamelyes mellékes célzatokat vél érvényesülni.

Bornemisza László alispán megnyugtató felvilágosítást ad a követett eljárásra nézve, mely úgy az eddigi szokásoknak mint a törvény kívánalmainak egyaránt megfelel. Ot s a főispánt, kik a pályázatokat és választásokat kifizették, semmiféle más érdek nem vezette, egyedül az, hogy a megye tisztikara mielőbb teljen legyen, s a választások a mai rendes közgyűlésen szabályszerűen megejtethessenek.

Erre a főispán kijelölte a kandidáló bizottságot, melynek tagjainak megválasztottak; Bornemisza István, Máriássy Andor és Szentiványi Árpád, a főispán által pedig Kubinyi Aladár, Ruthényi Béla és Kubinyi Géza nevezettek ki.

Az öt perczig tartott szünet után a főispán mint a kandidáló bizottság elnöke jelentette, hogy az Ujházy Lajos főjegyző halálával megüresedett főjegyzői állásra egy pályázó: Lukács Géza t. főjegyző személyében jelentkezett, kit a kandidáló bizottság ezennel javaslatba is hoz

Szünni nem akaró éljenzés követte a főispán szavait, ki a közhangulat impozans megnyilatkozása után Lukács Gézát Gömörmegye egyhanglag megválasztott főjegyző-jének jelentette ki, mire Lukács Géza — Török Gyula második aljegyző előolvasása után — a hivatalos esküt letette, majd rövid beszédben megköszönte a közgyűlés kitüntető bizalmát, melyet előlegül tekint arra nézve, hogy erejét és tehetségét továbbra is lelkiismeretes buzgalommal szentelje a vármegye javára.

A Lukács Géza megválasztásával üresedésbe került első aljegyzői állásra szintén egyhanglag dr. Forrást Gyula árvaszéki jegyző választott meg, ki a hivatalos esküt azonnal le is tette, s zajos éljenzés között lépett új hivatalába.

Egy kis küzdelem fejlődött ki az árvaszéki jegyzői állás betöltése körül, melyre három pályázó: Bányai Ferenc t. aljegyző, Molitörisz István és Szelezky Árpád közzigazgatási gyakorlatok jelentkeztek. A kandidáló bizottság mindhárom pályázót javaslatba hozta a közgyűlés előtt, de Molitörisz Zoltán — nem bizván pártja győzelmében — Kubinyi Andor főszolgabíró által bejelentette a közgyűlésnek, hogy ezuttal a pályázattól visszalép s kéri másokra maga számára pártjának és a közgyűlésnek jóindulatát. Így Bányai és Szelezky mérköztek össze, s az eredmény előre látható volt: Szelezky kapott 121, Bányai pedig 57 szavazatot, így Szelezky megválasztott árvaszéki jegyzőnek a főispán által kijelentett s a hivatalos esküt szintén letette.

Ezután a közzigazgatási bizottságból sorrend szerint kilépő tagok: Kubinyi Géza, Hevessy Bertalan, Bornemisza István, Marton János és Fáy Gyula a közzigazgatási bizottság tagjaivá újra megválasztottak.

Majd a szolgabírói járáások új beosztása és a szolgabírói székhelyek megállapítása került napirendre, s e kérdés körül igen élénk eszmecsere indult meg, mely a közgyűlés délig tartott idejét teljesen betöltötte. Lapunk zártkörű meg nem hozatván e tárgyban határozat, úgy e kérdés eldőlésétől, mint a közgyűlés további folyásáról tudósításunkat kénytelenek vagyunk lapunk legközelebb megjelendő számára halasztani el.

Hírek és vegyesek.

Kérelem olvasóinkhoz. A „Gömör-Kishont“ folyó évi utolsó negyedének befejezte előtt tisztelettel kérjük mindama helybeli és vidéki olvasóinkat, kik az előfizetési díjakkal a folyó évre még hátrálékban vannak, hogy ezen hátrálékait minél előbb kiegyenlíteni és a jövő 1894-ik évre előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek.

Névváltoztatás. Wagensoimmer János rimaszombati illetőségű, ugyanottani lakos úgy maga, mint kiskorú Jenő nevű fia vezetéknévénél „Vári“ ra kért átváltoztatása a f. é. 103,808. számú belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

Magas vendége volt f. hó 12-ik napján a helybeli esendőrszakasz parancsnokságnak Lukács Mózes esendőralvezredes, kerületi parancsnok személyében. A magas állású tiszt ez alkalommal a szokásos hivatali vizsgálatot ejtette meg, dícséretét nyilvánítva a páratlan ügykezelés s szolgálati teendők rendes menete fölött.

A polgári olvasókör bálja. A közelgő farsang alkalmával a helybeli polgári olvasókör szokásos tánczyalgalmának határnapján 1894. évi január 21-ik napján 10-én Jókai-ünnepélyt tart, mely alkalommal a koszos regényirő élettrajzát Hédekvári Lehel fogja felolvasni; ezenkívül szavaltatok és felolvasások lesznek Jókai műveiből. Az ünnepélyen a gimn. zenekar is közre fog működni. A gömörmegyei közművelődési egyesület rimaszombati köre jsmét 30 fírt ajánlott föl a márczius 15-iki munkák és szavaltatok díjazására. — A felgimnázium ifjúsága január hóban egy hangversenyt is tervez jótékony célra.

Gimnáziumi hírek. A helybeli egy. prot. főgimnáziumban a karácsonyi szünet f. hó 22-én délelben kezdődik s január 9-ig tart. — Az ifjúsági önképzőkör január 10-én Jókai-ünnepélyt tart, mely alkalommal a koszos regényirő élettrajzát Hédekvári Lehel fogja felolvasni; ezenkívül szavaltatok és felolvasások lesznek Jókai műveiből. Az ünnepélyen a gimn. zenekar is közre fog működni. A gömörmegyei közművelődési egyesület rimaszombati köre jsmét 30 fírt ajánlott föl a márczius 15-iki munkák és szavaltatok díjazására. — A felgimnázium ifjúsága január hóban egy hangversenyt is tervez jótékony célra.

Megerősítés. A magy. kir. igazságügyi miniszter Maklár Arpád nagyrőzei kir. járásbírói ideiglenesen alkalmazott irnokot jelen állásában végleg megerősítette.

A differitis és Rimaszombat közegészségügye a közzigazgatási bizottság folyó hó 11-én tartott ülésében hosszabb tanácskozás tárgyát képezte. Máriássy Andor bizottsági tag ugyanis ezen alkalomból, hogy a differitis városunkban újból kezdő áldozatait szedni, arra kérte fel a megyei főorvost, intézkedjék, hogy a közegészségügyi szabályrendeletek végrehajtsanak s mivel Rimaszombat a ragályok állandó fészke, a város esatornázással látassék el és a levegőt rontó sertéshizlalás korlátoztassék. Hevessy Bertalan, Bornemisza László, Marton János hozzájárulása és Dr. Szabó Samu abbeli felvilágosítása után, hogy Rimaszombat város esatornázási tervei már 30 év óta készen vannak, de a több százezer forintba kerülő tervezet végrehajtására szükséges pénz nincs meg, hogy az egészségügyi intézkedések Rimaszombatban oly szigorral hajtatnak végre, mint talán sehol másutt és hogy egész november hóban Rimaszombatban csak 2 haláleset volt, felhivatott, hogy a netán szükséges intézkedések tárgyában javaslatát a február havi ülésre terjessze be.

Póterettségi vizsga. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a nagyrőzei kereskedelmi középiskolánál póterettségi vizsga megtartását engedélyezte. A vizsgára miniszteri engedéllyel jelentkezettek száma négy. Az érettségi vizsgát tevő tanulók egyike, mint értesülünk, Odry Lehel hírneves operkénkesünk Zsard fia. A szóbeli érettségi vizsga Groó Vilmos kir. tanácsos, tanfelügyelő elnökelete alatt, Dr. Szentpály István miskolci kereskedelmi kamarai titkár — mint miniszteri biztos jelenlétében folyó hó 17-ik napján tartatik meg.

Új temetkezési-egylet. A helybeli polgári olvasókör nemes eszmét pendített meg a közelben. Ugyanis elhatározta, hogy saját kebelében „temetkezési-egylet“ alakít. Mint halljuk már ez ideig is több mint 300 tag lépett be. Ezen egyesület tagja csak az lehet, ki egyszersmind a polgári olvasókörbe is belép s ki tagsági díj 60 krt fizet. A halálózási jutalék 100 fírt lesz s minden egyes haláleset után a tagok 25 krt fizetnek. Az egyesület 500 taggal fog megalakulni.

Magyarul nem tudó vagy nem képesített tanítók. A vallás- és közoktatási m. kir. ministeriumnak azon szeptember havi rendeletére, melylyel a magyarul nem tudó vagy nem okleveles tanítóknak alkalmaztatását semmisenk nyilvánította, közzigazgatási bizottságunk folyó hó 11-én tartott látogatott üléséből azon örvendetes jelentést tehetett, hogy vármegyénkben már évek óta nincs oly tanító, ki magyarul ne tudna. Ilyet iskolai hatóságaink nem alkalmaznak, de esetleges alkalmaztatását a közzigazgatási hatóságok sem néznek el. — A nem képesített tanítók száma azonban a 7 lelkesztanítót is mint tanító oklevéllel nem bírót ide érte: 73. Ezek köteleztettek állomásaik elvesztének terhe alatt a hiányzó tanképesítést a folyó tanév végéig megszerezni. Megintó figyelmeztetést kapott azon 32 iskola, melyekben többnyire nem képesített tanítók vezetése alatt a magyar nyelv nem tanítottik oly sikerrel, hogy a tanulók beszélni megtanulnának. Ezeknek ajánlatot, hogy a célra nem vezető fordítást teljesen mellőzzék, a magyar órán csak magyarul szemléltessék a megbeszélendő tárgyakat, az így szerzett magyar nyelvismeretet a többi, főleg a reáltárgyak tanításánál is gyakorolják, a magyar játék és dalokra különös figyelmet fordítsanak, a tanulókkal csak magyarul érintkezzenek és a beszédgyakorlatok helyes kezelésére nézve a Groó-féle vezérkönyveket kövessék.

Színházi hírek. Batosi Endre szinzigazgató jeles társulata jövő hétfőn betegezi városunkban való működését. — Az e heti műsor — épogy mint eddig — igen jól van összeállítva. Egymásután kerülnek színre a legvonzóbb és mindenfelé óriási hatással előadott kitünő darabok. Ma esütörtökön látványos előképekkel a Jókai Mór jubileuma alkalmából színre kerül a „Gazdag szegények“ Jókai Mór ily című jeles drámájának mai előadására felhívjuk közönségünk figyelmét, egyfelől mert a világszerte ünnepelt nagy író egyik legjelesebb alkotásában lesz alkalma közönségünknek gyönyörködni, másfelől mert Batosinak, a derék igazgatónak és kitünő dráma színésznek lesz jutalomjátéka — Pénteken az előkézületek miatt nincs előadás; szombaton az országserzte nagy tetszés mellett előadott nagy operette: „Szultán“ kerül színre, melyre a társulat hetek óta nagy buzgalommal készül. Vasárnap az eddigi megállapodás szerint „A fenegyerekek“ (Gigerlik) megy. Hétfőn, utolsó előadásul a társulat egyik legkimagaslóbb tagja, a kitünő tragika Batosyné Polgár Fáni jutalomjátékaul „Fedorá“t, e nagyhatásu francia színművet adják. Mindez előadásokra felhívjuk a közönség figyelmét. A derék társulat méltán megérdemli, hogy az utolsó héten műpártoló lelkes közönségünk menél nagyobb mértékben támogassa őket, hogy annál jobb emlékekkel távozzanak körünkből.

Tankönyvadomány. A pohorellai róm. kath. iskola számára a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium az iskolaszék kérelmére 10 db Gönczy-téle ABC-t, 10 db Gáspár-féle II-ik olvasó könyvet és 20 db Groó Vilmos-féle Magyar olvasókönyvet tót ajku népiskolák számára engedélyezett.

Központi szövetkezési bank Budapest. A pesti hazai takarékpénztári egyesület, mint értesülünk, egy nagyszabású pénztárat létesít az ország fővárosában. Ezen intézet célja lesz a községi hitelszövetkezetek terjesztése, változónak leszámítolása, szóval minden oldalról való támogatás. Milliókra megyen azon összeg, melyet ez intézet ily módon elhelyezni fog. Tekintve azonban az alapító takarékpénztár régióiban szolid hírnevét, nem lehet kétség az iránt, hogy célját elérni, a mi annál könnyebben fog menni, mert Wekerle budgettjának tárgyalása alkalmával igen jelentékeny állami kedvezményeket biztosított részére.

Vasárnapi munkaszünet. A miskolci kereskedelmi és iparkamara a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urtól a következő leíratot vette: „Tekintettel arra, hogy a karácsonyi este az idén vasárnapra, valamint az idej új napja is hétfőre esik, s így tekintettel arra, hogy az ezen ünnepekre szokásos bevásárlásokat a fogyasztó közönség az említett napon, illetve azt megelőző napon szokta teljesíteni, ezennel a belügy- és földművelésügyi miniszter urakkal egyetértőleg kivételesen megengedem, hogy a folyó évi december hó 24-én és 31-ére eső vasárnapokon az 1891. XIII. t. cz. 3. §-a alapján az 1892. évi márczius hó 5-én 14837. szám alatt kiadott rendelet 11. A. 2. 3. 4. 5. pontok alatt említett ipari és kereskedési telepeken az ipari munka, illetőleg adás-vevés egész napon át végezhető.”

Disznótörpások. F. hó 7-8-ika közötti éjjel Halász András harmaczi lakos záratlan ólából, ennek kárára két darab sertést ismeretlen tettesek elloptak. — A közeli napok egyikében meg Bene István méhi lakosnak sertése tűnt el. Gyánnya Cserha Lipták Andrára irányult, kinek házában a megejtett nyomozás alkalmával a hizott sertést meg is találták — levágva.

Tüzesetek. Özy Buzás Jánosé és Schvarecz József ajnások lakosok közös tulajdonukát képező házak a múlt hét egyik napján éjjelen kigyuladván s az 200 firt értő kig legett. — Ugyanez idő tájban a szalócezi 21. számú órház előtt a 6742. számú személyvonat egyik személykocsija fogott tüzet, mi rövid idő alatt a kocsi összes fa alkatrészeit elhamvasztotta.

A szeretőjeleni fojták el. Orgazdaság és bűnpalástolás vétsége miatt régóta körözött a helybeli királyi törvényszék Gondos János közártalmu egyént. A esendőrség bosszas kutatás után folyó hó 6-án fedezte fel holétét. Gondos épen álomra hajította fejét, midőn a esendőrs szeretője házába belépett. A mit sem sejtő Gondos azon pillanatban kezdett eszmélni, mikor a szuronyos vitézek közre kapva, Majom községből Rimaszombat felé jelölték ki számára az utat.

Karácsony küszöbén. A szeretet ünnepének közeledtével kik már eleve siet gondoskodni azon ajándék tárgyak beszerzéséről, melyekkel rokonait, jóbarátait, ismerőseit, de legkivált a szép karácsonyt várva-váró gyermekvilágot meglepni kívánja. A karácsonyi ajándék tárgyak között bizonyára a legnemesebb egy-egy a szem és szívet egyaránt gyönyörködtető jó könyv. Az ünnep közeledtével szívesen ajánljuk tehát a m. t. közönség pártfogásába Kármán S. helybeli könyvkereskedőnek ajándék tárgyul szolgálható szebbnél-szebb illusztrált díszművekkel, gyönyörű imakönyvekkel és mindennemű képes könyvek és ifjúsági iratok dús választékával felszerelt könyvkereskedését. Ott a díszmű- és ifjúsági irodalom legszebb újdonságain kívül egyéb ajándék szolgáló dísz tárgyak: mint írószerszámok, doboz levélpapírok albumok és emlékkönyvek a legkülönbözőbb áron kaphatók. Mint különlegesség kiváló figyelmet érdemelnek a karácsonyfá díszítések, melyek a raktár tülhalmozottsága miatt igen olcsón árúsíttatnak és a gyermekek és felnőtteknek egyaránt élvezetes szórakozást nyújtó külföldi levélbélyeg és bélyegalbumok Vidékre 10 firtól felül a czig bérmentve szállít, s minden megrendelés még beérkezése napján elintéztetik.

Izléses, szép választékot nyújt a vevőközönségnek Löfköves Lipót áruháza, hol a venni szándékozó mindent megtalál. A most érkezett áruk közül nem mulaszthatjuk el megemlíteni szép választékát gyermek- és leányruhákban, kis felöltőkben, galanterie-cikkokban, szőrme-árakban. — Löfköves Lipót áruháza ugy a választék, mint az árak jutányossága tekintetében bátran kiállja a versenyt Budapest vagy Bécs legismertebb üzleteivel. Ajánljuk közönségünk figyelmébe és pártfogásába.

Jegyzék és nyugta

azon adományokról, melyek Jókai Mór összes munkái díszkiadása egy példányának, a „Rimaszombati polgári olvasókör“ részére megrendelhetése céljából a kör pénztárába maig befizetve lettek:

E lapok 50. számában közölt összeg: 60 firt 20 kr.

Folytatólag adakoztak: Draskóczy László 5 firt. gr. Almássy Arthur 1 firt. Barányi Gusztáv 1 firt. Hecksch Jakab 1 firt. ifj. László János 1 firt. Kerekes Lajos 1 firt. Heinlein János 50 kr. Senka József 50 kr. Cseh-Varga András 50 kr. Vályi Ferencz 50 kr. Rakottyai Danó 50 kr. Balázs József kalapos 50 kr. Hudiczius Ferencz 50 kr. Grosz Farkas 50 kr. Rakottyai Lajos 50 kr. Lipták Endre 30 kr. Mázik József 30 kr. Leső István 30 kr. Kovács Ferencz es. 20 kr. Broczko András 20 kr. Neumann Mór 20 kr. Bolkay Pál 20 kr. özv. Szabó József-né 20 kr. Molnár János 20 kr. Alacs Ferencz 20 kr. összesen 77 firt.

Rimaszombatban, 1893. évi decz. 13.

Rónay Gyula, egyleti pénztáros.

Színház.

A decemberi időjárás kevésbé kedvez a színi előadásoknak; színházunk nézőterét nagyon nehéz befűteni, miért a közönségnek nagykábában, feltett kalappal kell végig hallgatni az előadásokat s a hidegben nem lehet úgy élvezni, mint rendes hőmérséklet mellett. Ez is egyik oka lehet annak, hogy egy idő óta kevesebben látogatják a színházat mint eddig. De a műsor is kezd

fogyatékosabb lenni, mintha felfigytek volna az újdonságokból s egymástól veszik elő nemesak a mult saisonból ismert darabokat, hanem ismétlik azokat is, melyeket a mostani időszakban már előadtak. Pedig nekünk csak egy színházlátogató közönségünk van, mely csak abban az esetben hajlandó nap nap után színházba járni, ha mindannyiszor valami újdonságban, vagy valamely rég nem adott új darabban gyönyörködhetik. Nekünk, mint a mult alkalommal is megjegyeztük, Batosi repertoírja igényeinket kielégíti, mert a mit csak tehetett, a társulat mindent megett a közönség érdekeiben, — de viszont a fentebbi okok talaján az előhaladott saisonban azon sem lehet eszálkózni, hogy az előadásokat most már jóval kevesebben látogatják, mint ezelőtt. Ennek lehet tulajdonítani azt is, hogy a társulat egyik legkedveltebb tagjának, a kifogyhatatlan humoru Polgár Bélának jutalmajátéka anyagi tekintetben nem sikerült úgy a mint más körülmények közt várt lehetett volna. De a kitűnő színész annál fényesebb sikert aratott erkölcsi tekintetben. „A megboldogult“ című, jelesen szerkesztett vígjátékban szerdán este, kitűnő partnereivel együtt, állandó derűségben tartotta a házat; nyílt színen is többször megtapsolták s kaplét mindaddig ismételtették míg a készlethől tartott. Különböben eredetileg más darab volt kitzűve jutalmajátékánl s a változtatás okát nem ismerjük. Polgár Béla törekvésének jutalmául szolgáljon a közönség részében, melyben a közönség részéről az egész színi-identy alatt részeseült.

Csütörtökön a „Fene leányok“ című életképet adták félig felt ház előtt. A közönség meglehetősen mulatott a tipikus alakokon, — különösen Kiss Nándor Mokány Bereziének már többé nem eredeti, de mindenestre „szafos“ mondásait kísérte általános tetszés zaj. A fene leányok egytől-egyig igen fessék voltak, mindemellett a legtipikusabb vonásokat Perzel Mari és az igazgató nő alakításában láttuk.

Pénteken ismét zóna előadás volt; félhelyárok mellett a „Tündérlak Magyarhonban“ ment, melyben Perzel Mari és Kiss Nándor gyönyörködtették a kevés számú közönséget. Gyuri Kissnek legjobb szerepei közé tartozik, mely teljesen az ő temperamentumához van szabva; ugy látszik e szerepet kitűnő minták után tanulmányozta, s ambícióval, biztos tudással alakítja. Csenterő azonban mindvégig bizonytalankodott.

Szombaton kiválóan sikerült a „Lili“ előadása, melyben Perzel Marit ismét egyik legjelesebb szerepében láthattuk. Sok dícséretet mondunk már el a kedvelt primadonnáról s hogy ismétlésekre ne bocsátkozunk, ezuttal csak a teljes sikert konstataljuk. Polgár Béla pompásan alakította a tűnő évekkel egyre fiatalodó léha nagybácsit, míg Lorándy, Kiss és Pálfi az emsemlét kiegészítették.

Nagy hiba lett volna Batosítól, ha népszimű irodalmunk egyik legrégebb s legkitűnőbb darabját Szigligeti „Czigányt“ vasárnap este fel nem elevenítette volna, a mint hogy hiba volt a színházat kedvelő közönségtől, hogy irodalmunk e gyönygét oly jeles előadásban mint a vasárnapi volt, nem méltatta nagyobb figyelemre. Polgár Béla Zsigája és Homokai Gabriella Rozsija e nemben a legkitűnőbbek közé tartoznak, s a kényesebb igényeket is tökéletesen kielégítik. Polgár Béla a beesületés de a viszonyok folytán a legerősebb szív-fájdalmat éző czigányt, a tipikus alaknak megfelelő hűséggel alakította, míg Homokai Gabriella a szenvedései középett megőrülő czigány leány szerepében rimaszombati

diadalainak legszebbikét aratta; az örülési jelenet után háromszor kellett a lámpák elő jönnie. Az előadás más-különböben is egyike volt a legsikerültebbeknek s e sikerben része van a Lorándi párnak és Batosinak is — de különösen Kiss Nándornak, ki a pletyka folytán félrevezetett Gyurit irámái erővel alakította. Nem hagyhatjuk megjegyzés nélkül, — s ez már más alkalommal is előfordult — hogy a zenekíséret néha nem felel meg az előadó színész énekszámainak.

Kedden Karczag V. „Lemondás“ át ismételték félig felt ház előtt. Az előadásról már más alkalommal elmondtuk véleményünket. Ezuttal konstataljuk, hogy színészeink nagyobb biztossággal s így természetesen nagyobb sikerrel oldották meg feladatukat mint első alkalommal. Különbösen Polgár Fáni, Batosi, Dulich Mariska és Polgár Béla tetszetek.

Hivatalos közlemények.

Hirdetmény.

12249. sz. — A közeledő karácsonyi ünnepek alkalmából várható nagyobb mérvű esomagforgalom folytán a postaintézetre barmulni szokott kívánalmak lehető előnyös megoldása szempontjából a n. é. közönséget a következőkre figyelmeztetem:

Pénz levezetészerűben posta-utalványok vagy értéknilyvanítással ellátott levelek útján küldhető, mivel más tárgyak közé esomagolt pénz és ékszerek elveszéseért a posta nem szavatol.

Csomagoláshoz farekeszek, kosarak, viaszos vagy közönséges vászon, esetleg erős csomagoló papiros használendő s a csomag gömbölküli zsineggel erősen átkötendő és lepecsételendő.

Kiváló gond fordítandó a ezimzésre s kívánatos, hogy a ezimzés lehetőleg kimerítő legyen, nevezetesen a ezimzett vezeték- és keresztnevet, lakását, (utca, házszám stb.) s az értéket felöljelje.

A rendeltetési hely, megye, utolsó posta lehetőleg tisztán és világosan, nagy betűkkel kiírandó.

A ezimmet lehetőleg magára a burkolatra kell írni, ha ez a tárgy alakjánál vagy természeténél fogva lehetséges nem volna, akkor az a csomaghoz a vastag zsineggel vagy sodronnyal erősített fa, bőr vagy nemezpapír tábléskákra írandó.

Ajánlatos, hogy az eredeti ezim mását tartalmazó papirlap a küldemény tartalma közé is helyeztessék, hogy az esetre, ha a külső ezimirás olvashatlanná válnék, vagy a küldeményről leszakadna, bizottsági felbontása után ily alapon kézbesíthető legyen.

A tartalom ugy a szállítólevelen mint a csomagban szabatosan jelöltessék meg, még pedig — a Budapest és Bécsbe — szóló küldeményeknél, melyek élelmi szerek vagy fogyasztási adó alá eső tárgyakat tartalmaznak, a mennyiség is kitüntendő, mivel ily felszerelés mellett a kézbesítés gyorsasága lényegesen elősegítettik.

Végül megjegyzem, hogy a közönség saját érdeke is megkívánja a küldeményeknek fenti módon való esomagolását és ezimzését, mert a posta a hiányos ezimzés és esomagolásból felmerülhető károkért nem szavatol.

Magy. kir. posta- és távirta igazgatóság.

Kassa, 1893. decz. hó 1-én.

Bede, kir. tanácsos, posta-igazgató.

Felelős szerkesztő: Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN.

Kamatláb-emelés.

A „Rimaszombati Takarékpénztár“ 1894. január 1-től kezdődőleg, az intézetnél elhelyezett betéttőkék után fizet és pedig:

Az állandó jellegű (egy évig fel nem mondható) betéttőkék után . . . . . 4 1/2 %
A bármikor felmondható betéttőkék után . . . . . 4 %

„ felvehető „ „ 3 %

kamatot, s ezenfelül az intézet fizeti a 10%-os tőkeamat adót is.

Ugyanez 1894. január 1-től a kölcsönök, és pedig:

Váltók és marokzalogok . . . . . 7 1/2 %

Jelzalogos kölcsönök és értékpapírokra adott előlegek . . . . . 7 %

kamattal fognak leszámoltatni.

Rimaszombat, 1893. december 6.

Az igazgatóság.

A Kossuth-utca 2-ik sz. alatti házban **két lakosztály** külön-külön vagy együtt is azonnal bérbe kiadó. — Értekezhetni a tulajdonos **Samarjay Jánossal.**

Eladó Wertheim-szekrény.
Eladó egy kisebb, teljesen jó karban levő tűz- és betörés-mentes Wertheim-szekrény. — Hol? Megmondja e lap kiadóhivatala.

Karácsonyi és ujjevi ajándéku

ajánlja alólírott a nagyérdemű közönségnek az alább felsorolt igen alkalmas és diszes mindenféle **üveg, porzellán, majolika, terra-cotta és china-ezüst-tárgyakat** igen nagy választékban és jutányos áron, uymint:

Teljes mosdó-, étkező-, fekete- és fehér-kávé- valamint teázó-készletek, függő- és álló-lámpák, szobrok, állványok, kosarak, virágtartók, jeardienerek, fali képek stb. stb., azonkívül mindenféle china-ezüst tárgyak és eszközök.

Ez alkalommal tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy jövő 1894. év május 1-én jelenlegi üzlethelyiségemből **kiköltözködöm**, miért is már most hívom fel figyelmeket az ott található mindenféle hasznos és dísz-tárgyakra, mit **jóval gyári áron alól boesajtok áruba.**

A nagyérdemű közönség szives látogatását és jóakarátát kérve, maradtam

Rimaszombat, 1893. december 6. kiváló tisztelettel

HAAS SALAMON.

2—3

Karácsonyi és ujévi ajándéktárgyakul

alóírott ajánlja a nagyérdemű közönségnek a **Jánosi-utca 14. sz. a.** könyv-, írószér- és rajzeszközök kereskedésében nagy választékban található és jutányosan kapható mindenféle **diszmnűveket, albumokat, emlek-, ima- és képes-könyveket, levélpapírokat, ír- és rajzeszközöket, névnap- és ujévi üdvözlőkártyákat, mindenféle karácsonyira való diszitményeket, viaszgyertyákat** stb. stb. és sok más itt fel nem sorolt **alkalmi-tárgyakat.**

Számos látogatásért esd
Rimaszombat, 1893. decz. 13.

RAKOTTYAI LAJOS.

könyv-, papir- és írószérkereskedése.
Jánosi-utca 14. sz. alatti házban.

Karácsonyi ajándékoknak

legalkalmasabb tárgyak meglepő nagy választékban

LÖFKOVICS LIPÓT áruházában kaphatók.

Egyszersmind van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy még dus raktáramat női felöltőkben, kabátokban leszállított áron elárusítom.

Férfi loden-kalapok 1 frt 10 kr.,

női és férfi posztó cipők 85 krtól 1 frt 50 krig.

Férfi és női szövött és kötött keztyük meglepő olcsó áron.

Gyermek-, leány- és fiu-ruhák.

Női és gyermek muffok (karmantyuk) sapkák, boák, gallérok, garnitúrák.

Lópokrócok olcsó áron.

Fegfinomabb párisi fantasic- és galanterie-czikkék, illatszerek.

Ezek megtekintését kéri

tisztelettel

LÖFKOVICS LIPÓT.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban, a Losonczy-utca 10. sz. alatt — **özv. Stelkovics Istvánné tulajdonát képező házban** — egy három szobás lakás nagy konyha, kamra és pinczével **azonnal bérbe vehető.** Ugyanezen lakáshoz kivehető még a házban levő **istálló és kocsiszín** is.

Értekezhetni lehet ugyanott bármikor a tulajdonosnéval.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban, Losonczy-utca 51-ik sz. a. 1894. évi május hó 1-re **négy szobából álló lakás** előszoba, konyha, éléskamra, pincze, padlás és fa-tartóval együtt haszonbérbe kiadó.

Bővebb értesítést ad ugyanott a tulajdonos

1—3

Trajtler Sámuel.

CHINA-EZÜST.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a rimaszombati főtéren évek óta fennálló és a legjobb hírnek örvendő

órá- és ékszerész-üzletem

mellett legujabban — a több oldalról nyert biztatás folytán — mindenféle hasznos házi- és szobai disztárgyakat képező

china-ezüst raktárt

is rendeztem be, melyek közül különösen merem ajánlani a szép kiállítású, jó minőségű és jutányos áru **evőeszközeimet.**

Ez alkalommal bátor vagyok az üzletemben nagy választékban található **fali- és zseboráimat, valamint különféle ékszereimet mint alkalmi-ajándékot** is a n. é. közönségnek ajánlani.

Az évek hosszú során tapasztalt bizalomnál fogva bátor vagyok a n. é. közönség ismételt pártfogásáért esedezni, melyek után maradtam

Rimaszombat, 1893. nov. 15.

kiváló tisztelettel 5—6

HERTSKO BERTALAN,

órá- és ékszerész és china-ezüst tárgyak kereskedése.

Hirdetmény.

A gömörmezei nép- és iparbankban az
1725, 1760, 2035, 1965, 2142, 2175, 2074,
2206, 2528, 734, 5007, 4973, 4930, 4272,
4363, 4862, 4189, 4237, 4192, 5471, 4200,
4721, 4280, 4212, 4652, 4331, 5443, 5006,
2826, 2835, 5047, 2873, 4781, 4385, 4822,
5236, 4336, 2972, 4701, 4573, 4948, 3067,
4697, 4378, 5378, 4064, 4065, 4085, 4493,
5448, 5472, 5353, 4524, 5340, 5163, 4002,
5506, 5085, 4981, 4903, 5357, 5557, 5027,
3549, 5521, 5515, 5227, 5553, 5536, 5516,
5309, 5177, 5188, 5201, 5285, 5558, 5315,
2671, 5377, 5480, 5538, 5469, 5430, 5500
számok alatt elzalogosított s nem rendezett kézi zálogtárgyakat, u. m. arany-ezüst pénzeket és ékszereket, ezüst evő és diszesszközöket, különféle értékpapírokat és betéti könyveket, **1893. évi december hó 20-ának** délutáni 2 óráján saját helyiségében elárvereztetni.

Rimaszombat, 1893. november 24-én.

Az igazgatóság.

Női és uri divatáru-ház.

Tiszteletteljesen van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint **Rimaszombatban, Deák Ferencz-utca 10. szám alatt** (Ádám-féle ház) **közvetlen a nagy tőzsde mellett,** egy a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő

női és uri divatáru-házat

nyitottunk és raktárunkon kaphatók:

Női ruhaszövetek, barchetek, vászon, disztíési kellékek; u. m. peluche, bársony, surah, mervelleux sima és mintázott, mervelleux-glacé, mervelleux-changant és schottisch, csipke minden kivitelben, szőrmeárúk: u. m. karmantyu (muff), boas, collins, chavles, női és férfi sapka, kész trico derekak, leány- és fiu ruhák;

női és férfi fehérenemű,

keztyü, harisnya, alsó ruhák gyermekek, nők és férfiak részére. női és uri szabó kellékek, rövidárúk és még számos itt elő nem sorolt tárgyak.

Szakismeretünk, valamint a helyi piacon több éven szerzett tapasztalatunk előnyös oldalát felhasználva, vállalatunk főczéljául tűztük lelkiismeretes és pontos kiszolgálát által b. bizalmukat részünkre biztosítani, s így az újabb idő óta felkapott scket ígérő reclámot teljesen mellőzve; ezennel van szerencsém a n. é. közönséget felhívni árúkézletünk szives megtekintésére.

Nagybecsü pártfogásukat kérve, maradtunk

Rimaszombat, 1893. évi december hó 5-én.

kész tisztelettel

GROSINGER és KOHN,

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 10.

közvetlen a nagy dohánytőzsde mellett.

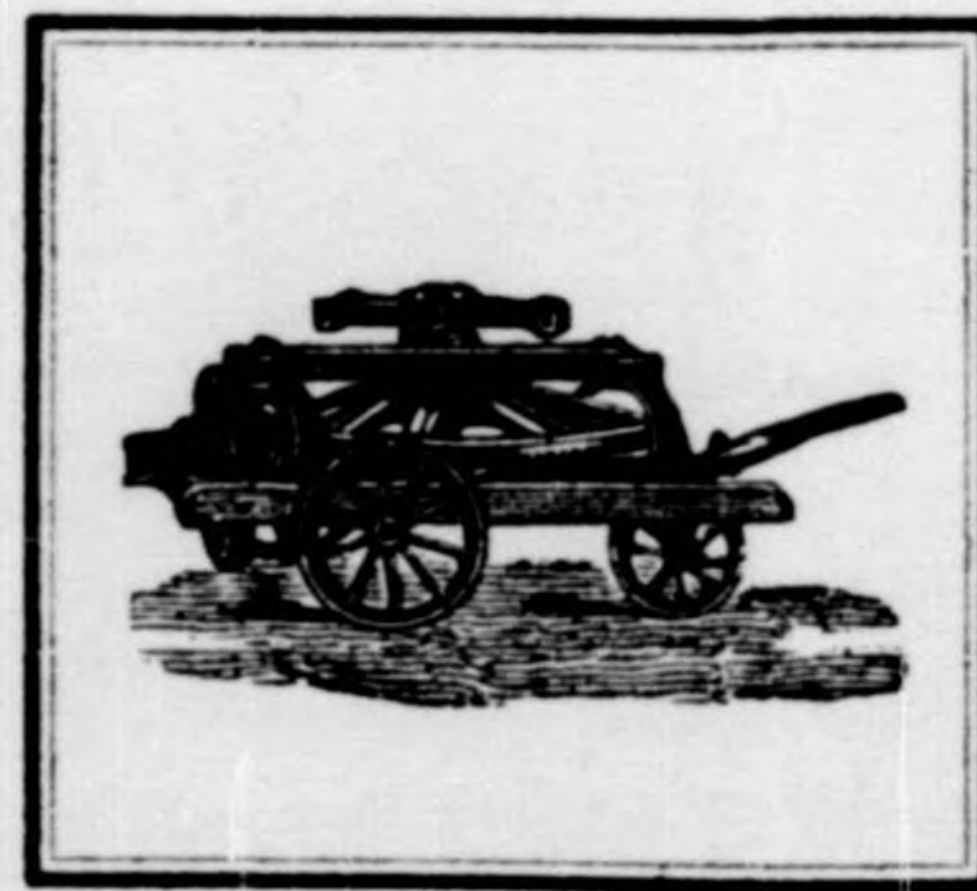
Ugyanitt egy jó házból való fiu tanulóul azonnal felvétetik.

Szabott árak minden darabon feltüntetve.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 12. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legujabb tapasztalatok szemeltartásával ezélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit, nevezetesen:

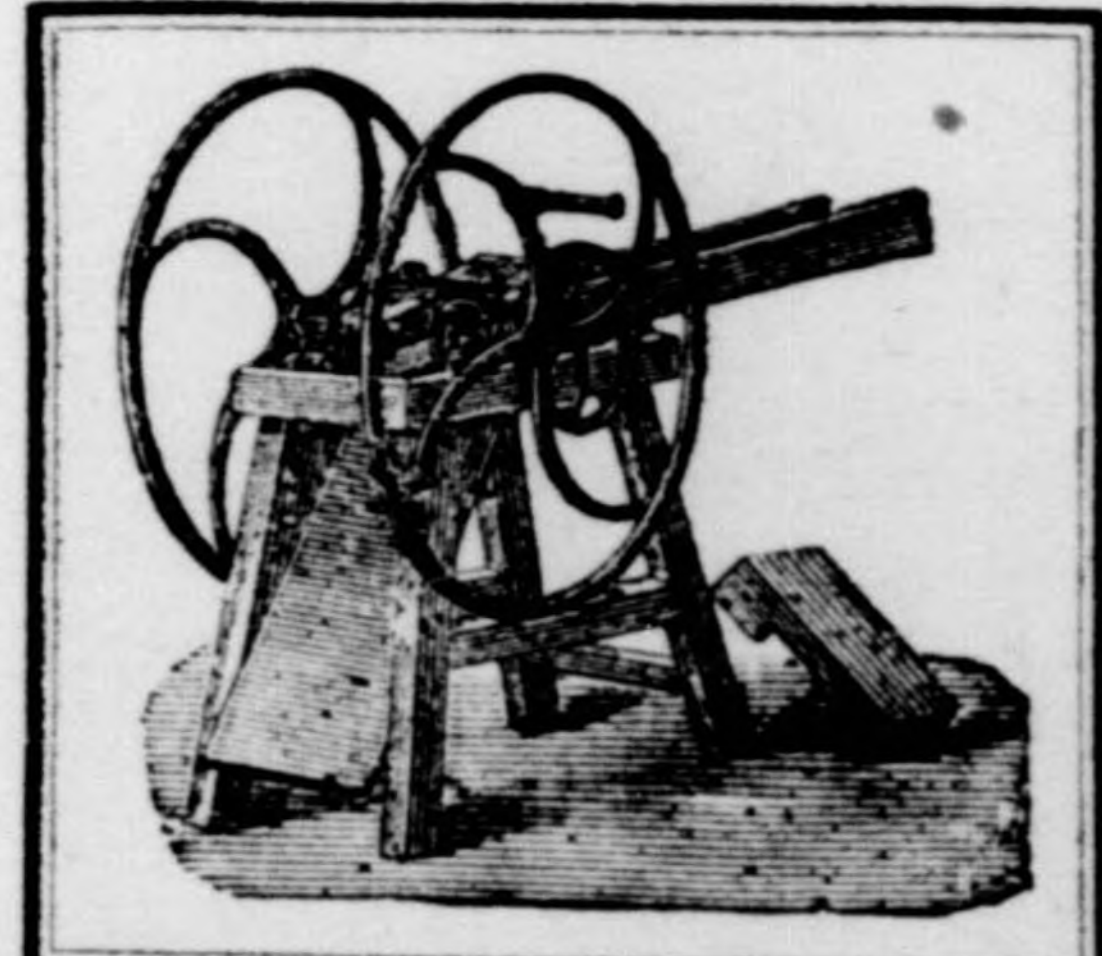

Szeeskavágókat kézi- vagy járgányhajtásra,

Répvágókat és tengeri-morzsolókat,

Olajsajtókat és olajmag-pörkölőket,

Olajmag-zúzókat,

Őrlő- és daráló-malmokat. — Továbbá mindennemű

szivattyúkat, gőzgépeket és gőzkazánokat, szeszgyár-berendezéseket stb.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban.

Gazdasági gépeink képes, valamint öntődnék gyártmányai árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

5—6